

ezzel ismert energiájával marad meg azon az uton, amelyet a mai kormányzattal szemben váratlanul és indokolatlanul választott.

SZÍNHÁZ, MŰVÉSZET

Színházi műsor.

Január 5, <i>csütörtök</i> :	A vándorlegény.
" 6, <i>péntek</i> d. u.:	A balkáni hercegnő.
" 6, " <i>este</i> :	A cégér.
" 7, <i>szombat</i> :	Narancsvirág és Édes öregem. (Bemutató.)
" 8, <i>vasárnap</i> d. u.:	A gyerekasszony.
" 8, " <i>este</i> :	Narancsvirág és Édes öregem
" 9, <i>hétfő</i> :	Narancsvirág és Édes öregem

* **Műkiállítás Szegeden.** A szegedi Képzőművészeti Egyesület a Képzőművészeti Társulat támogatásával a közelben nagyszabású kiállítást rendez a kulturpalotában. A kiállítás anyagának egyrésze a budapesti műcsarnoki téli tárlatának el nem adott anyaga lesz. Másik része a nemrég elhunyt állatfestőnek, *Bálint Béla* hagyatékának harminc-negyven darab műve lesz. Harmadik részét a kiállításnak *Tölgyessy Artur* tájképfestőnek harminc-negyven darabból álló kollekciója fogja adni.

* **Ujházi a kultuszminiszternél.** A lezajlott nagy jubileum után *Ujházi Ede* meglátogatta *Zichy János* gróf közoktatásügyi minisztert, hogy megköszönje a kettős kitüntetést: a tizenhat darab ropogós ezrest és királyi elismerést. A miniszteri látogatás után a színház bejárójánál a riporterek között valóságos cerelet tartott a művész s az ő utódléhetetlen kedvességével elmesélte a látogatás lefolyását s jövőendő terveit. Így tudtuk meg, hogy Debrecenbe, Kolozsvárra készül vendégszerezni, azután pedig Abbáziába megy üdülni. Mostanában — mint ő maga mondotta — két helyen érzi jól magát: itthon és lenn Abbáziában.

* **Két szerződtetés.** *Lányi Edit*et, aki a szegedi színháznak is volt másodszubrettje, *Feld Zsigmond* a Városligeti Színkörhöz komikának szerződtette. — *Szólke Gizát*, a szegedi színház volt tagját a miskolci társulattól *Erdélyi Miklós* nagyváradi igazgató három évre szerződtette.

* **Színészet Bácsopolyán.** Bácsopolyán *Halász Alfréd* kitűnően szervezett társulata már bemutatta a Cigányszerelmet. Az agilis igazgató nem kímél semmi áldozatot, a vidéken ritkaságszámba menő fényes jelmezekkel és gyönyörű új díszletekkel hozta színre a darabot. A közönség méltányolta is a direktor áldozatkészségét s a színházat zsúfolásig megtöltötte. A társulat vendégprimadonnája, *Tarnay Leona* alakítása zajos tapsra ragadta a közönséget. *Szalma Sándor*, a szabadkai színház kitűnő baritonistája, mint vendég lépett föl és Józsi szerepét vitte nagy sikerre. A többi szereplők is, mint *Ladányi Mariska*, *Rózsahegyi Ilonka*, *Timár Béla*, *Szántó Jenő*, *Szentiványi Kálmán* és *Bács Tivadar*, egytől-egyig kiválóan oldották meg szerepüket. A társulat, mely január elejéig marad Topolyán, most készül a Balga szűz és A testőr című újdonságokra.

* **Száz százalék áremelés.** *Lázár György* dr, polgármester a mai napon a következő átiratot intézte a város tanácsához: „A szegedi jótékony nőegyesület elnöke *Polgár Lászlóné* urnő megjelent nálam és kérelmezte, hogy a színház az egyesület részére február folyamán egy napra átengedtesse, amikor is az egyesület *Sándor Erzsit* fölléptetni szándékozik s e célból száz százalék áremelést kér. E kérelmet az egyesület nagy érdemére való tekintetből melegen pártolva, ezennel áteszem a tanácshoz.”

* **A próféta.** A Vigszínházban *Lengyel Menyhért* új darabjából folynak a próbák. Az „Ismeretlen táncos” után ez lesz a színház legközelebbi újdonsága s még januárban színre kerül. Amolyan *Taifun*-hoz hasonló sikert várnak tőle, a „*Profétá*”-tól, ami abból is kitetszik, hogy a kiállítása egész vagyona fog kerülni. Tessék csak elképzelni színpadot, amelynek erdőszéleiben negyven — mondd negyven — darab különálló (színpadi nyelven: praktikábilis) élőfa szerepel. Ez még semmi: lesz igazi vízesés, azonkívül lesz igazi tűzhányó, igazi lávafolyóval.

— Mennyi költség, mennyi költség! — jajgat a jó *Faludi* bácsi, a Vigszínház gazdája — mennyi pénzt csálnak ki ezek a mai szerzők!

— Az ám — vág vissza elégedetten a kis *Varga* pénztáros; azt nem számítja: mennyi pénzt csinálnak ezek a mai szerzők?

— Könnyű magának, dünnyögött az öreg ur. Maga csak beszedi a pénzt, de mi kiadjuk.

Aztán elmondta, hogy még milyen költséges kellékeket muszáj beszerezni:

— A darab Tahitiban játszik. A csokoládé-színű benszülöttek bemázolására a közönséges színpadi festék nem is elég. Valóságos iszapfürdőket kell beállítani. Már most gondolja el, mit jelent ez ötven-hatvan statisztánál... napról-napra... százegynehány előadásnál!

A kis *Varga* erre is tudott kadenciát:

— Amit a festéknél kiadunk, azt megtakarítjuk a tahitiek kosztüm... telenségén!

A gazda szó nélkül hátat fordított neki.

* **A patkányok.** Pénteken kerül bemutatásra a berlini Lessingtheaterben *Hauptmann* Gerhart új darabja, a „*Ratten*” (*Patkányok*) című tragikomédia. Mint Berlinből jelentik, az író ebben a darabjában néhány oly tipikus berlini alakot visz a színpadra, akiknek több okuk van a rendőrséget kerülni, de viszont abban lelik mulatságukat, ha orruknál fogva vezethetik a rendőrség embereit. A darab némileg tehát a „*Biberpelz*”-nek (*A bunda*) a pendantja. A „*Biberpelz*” akörül forog, hogyan jár tul egy tolvajbanda egy falu előljáróságának az eszén, *Hauptmann* új darabjában pedig a német világ város kétes ekszisztenciáinak egész sora vonul föl, akik csellel és ravaszsággal adnak kemény munkát a rendőrségnek. *Lehmann Elza* egy kerítőnőt játszik. A darab többi főszereplője: *Reicher*, *Spieker* és *Mahr*.

* **A szegedi Uránia** színház mai nagyhatású tudományos előadása iránt nagy az érdeklődés. *Pekár Gyula* szubtilisan megírt *A szerelem története* című darabja oly diszkrétén jó izlésű és kiválóan kedves, hogy méltán tarthat igényt arra, hogy a kiváló szerző kedvelt művei között az első helyre tegyék. Bizonyosra vesszük, hogy ma este zsúfolt ház gyönyörködik *Pekár* kiválóan élvezetes darabjában.

Hamisítják a szegedi paprikát.

— Panaszkodnak a vidéki kereskedők. —

(*Saját tudósítónktól.*) A szegedi paprika világhíre veszélyben forog. *Szalay József* dr, kihágási bírónak nap-nap után megkeressések érkeznek a vidéki hatóságoktól, hogy a szegedi paprikát hamisítják. Különösen a vidéki kereskedők vádolják a szegedi paprikakereskedőket, hogy nem valódi szegedi paprikát szállítanak nekik.

A szegedi rendőrség egy névtelen följelentés folytán már hetekkel ezelőtt megindította a nyomozást a hamisítók után. A névtelen följelentés fölhiyta a rendőrség figyelmét, hogy a rókusi állomásra érkező szállítmányokat tartsa szemmel, mert oda nemsokára nagyobb mennyiségű hamisított paprika érkezik.

Néhány nap múlva a küldemény tényleg megérkezett. A rendőrség szakértőkkel megvizsgálattatta a paprikát és kitűnt, hogy az festett és arzénnel van hamisítva. Megállapították azt is, hogy a hamisított paprika főladója *Fuch Mátyás* bátyui lakos volt, aki a paprikát *Vér Jánosné* szegedi paprikamalom-tulajdonosnak küldte Kalocsára.

A rendőrség ezután vizsgálatot tartott *Vér Jánosné* paprikaraktárában, ahol azonban hamisított paprikát nem talált. *Vér Jánosné* a hamisított paprikát ezután természetesen nem vette át, úgy, hogy az visszakerült Kalocsára.

Ezután már a kalocsai rendőrség is nyomozni kezdett. Kihallgatták *Fuch Mátyást*, aki kijelentette, hogy a paprikát nem hamisította, ő az egész készletet úgy, ahogy van, *Heveder Péter* és *Papp Róza* fajszi lakosoktól vette a kalocsai piacon s a kalocsai állomásról azonnal Szegedre küldötte *Vér Jánosné* címére.

A kalocsai rendőrség beidézte *Heveder Pétert* és *Papp Rózát*, akik tagadták, mintha ők a paprikát meghamisították volna.

A szegedi rendőrség most az után kutat, hogy Szegeden van-e a paprikahamisítás fészke

vagy sem. *Szalay József* dr, kihágási bíró sorra beidézte most a paprikakereskedőket és termelőket, de az eddig kihallgatottak vallomásaiból nem lehet megállapítani semmit, mert erősen tiltakoznak a vád ellen. Azt mondják, hogy egy miniszteri rendelet okozta a kavardást a paprika körül.

SZEZON

A divat furcsaságai.

Érdekes refleksiókat fűz a párisi „*Figaro*”-ban *Normand Jaques* a mostani divat és a társadalmi szokások egyes fonáságairól. Legelőször az asszonyok toalettjéről ír a következőképen:

— Az asszonyi toalett — ugymond — ebben az évben különbségében felülmul minden képzelhetőt. Csinos-e ez, vagy rut, senki sem tudja. Hiszen az asszonyból nem látunk semmit. A modern asszony fejét, nyakát eltakarja a kalap. Az alakja? Az valósággal béklyóba van szorítva. A lábai? Azok zsákban vannak! Így az asszony.

A férfiaknak ugyancsak furcsa a divatja. Beszéljünk először a bajuszról. A fiataloknál erősen divat a simára borotvált arc. Ha valakinek görög, vagy román arca van, még csak megjárja. Csakhogy az ilyen arc még a Montmartén is ritka. És ha az arc nem ilyen, akkor a simára berotválás a legkevésbé sem tetszetős. Azt mondják, hogy amerikai divat. Hát Amerikában érthető, mert ott az embereknek nincs idejük arra, hogy bajuszukkal kelljen foglalkoznia. De Európában igazán nincs annyi dolguk az embereknek, hogy ne lehessen sajnálni a szép bajuszt, amely az arcnak férfias külszint kölcsönöz. Hogy vajon tetszenek-e a hölgyeknek az ilyen férfiatlan arcok, az kérdés.

Azután érdekes szokás az öt órát tea a kávéházban. Párisban például legritkább esetben tartják ezt a teázást a saját házában. Ellenben nagy zenés és zenenélküli kávéházakban és vendéglőkben. Itt adnak az emberek egymásnak randevut öt órára, megérkeznek félhatkor, körülnéznek, mustrálják a vendégeket, beszélgetnek, rossz vicceket csinálnak, flirtelnek és néha-néha teát is isznak. Minden ilyen délutáni randevu-helyiség rendkívül elegáns és tulsufolt. A helyiségben türhetetlen a hőség és az embernek valósággal harcolni kell, ha valahol egy helyet akar találni. Aztán drága pénzért hoznak valami feketés italt és valami kompikált kalácsot. Az egész terem telve nagy kalapokkal, amelyek alatt valószínűleg hölgyek rejtőznek. Itt-ott van egy előkelő ur, úgy berotválkozva, mint a főpincér és egypár pincér olyan arccal, mint az előkelő társaság tagjai. A levegő pedig telve a különleges cigaretták füstjével. Így néz ki a modern öt órai tea.

Az aeroplanok és a kabarék mellett a zene az, amely az új évtizedben nagy divatra kapott. Koncertek mindenütt, szombati, minden napi nagy és kis koncertek, olasz, orosz operatársulatok, szimfonikusok, zenedrámák és így tovább. Ezek szerepelnek mindennap. A nők a klasszikus zene iránt érdeklődnek. De a legdivatosabb az orgona. Ez a hatalmas zenészerszám, amely eddig csak a templomokban szerepelt, most bement a magánházakba. Alakja valamivel kisebb, de azért még így is tekintélyes helyet foglal el. Párisban már egész sereg magánház van felszerelve orgonával. Pedig ennek az elhelyezéséhez egy egész külön kis ház szükséges. De azért az előkelőknek ez sem drága. Hogyisne! Hiszen az orgona híressé, irigyletté teszi őket, akikről a lapok is írnak. Így lesznek az orgonatulajdonosok neves emberekké, így válik a templomi zene szalon zenévé.